

107

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 kwietnia 1969 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o rozgraniczeniu szelfu kontynentalnego w Morzu Bałtyckim, sporządzonej w Berlinie dnia 29 października 1968 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 5 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Niemiecką Republiką Demokratyczną o rozgraniczeniu szelfu kontynentalnego w Morzu Bałtyckim, sporządzonej w Berlinie dnia 29 października 1968 r., nastąpiła w Warszawie

dnia 16 kwietnia 1969 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Umowy i w dniu tym Umowa ta weszła w życie.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. Z. Wolniak

108

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

sporządzona w Montreux dnia 12 listopada 1965 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 12 listopada 1965 roku sporządzona została w Montreux Międzynarodowa konwencja telekomunikacyjna.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną z zastrzeżeniem, że ratyfikacja niniejszej Konwencji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową nie oznacza przyjęcia Regulaminu radiokomunikacyjnego oraz Regulaminu radiokomunikacyjnego dodatkowego; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmienne zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 28 grudnia 1968 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa:
M. Spychalski

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

(Tekst umowy zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT
DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention internationale des télécommunications a été faite à Montreux le 12 novembre 1965.

Après avoir vu et examiné ladite Convention le Conseil d'Etat l'a approuvée et approuve avec la réserve que la ratification de cette Convention par la République Populaire de Pologne n'implique pas l'acceptation du Règlement des radiocommunications et du Règlement additionnel des radiocommunications; déclare que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et promet qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi les Présentes Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 28 décembre 1968.

L. S.

Président du Conseil d'Etat:
M. Spychalski

Ministre des Affaires Etrangères:
w z. J. Winiewicz

109

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 marca 1969 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, sporządzonej w Montreux dnia 12 listopada 1965 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 18 ust. 1 Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej, sporządzonej w Montreux dnia 12 listopada 1965 r., złożony został dnia 16 stycznia 1969 r. Sekretarzowi Generalnemu Mię-

dzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego polski dokument ratyfikacyjny powyższej konwencji.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 tej konwencji ratyfikacja jej oznacza akceptację Regulaminu ogólnego i regulaminów administracyjnych obowiązujących w chwili ratyfikacji *).

*) Regulamin telefoniczny został opublikowany w wydawnictwie urzędowym Ministerstwa Łączności jako załącznik do zarządzenia Ministra Łączności z dnia 6 kwietnia 1960 r. w sprawie Regulaminu telefonicznego, a Regulamin telegraficzny jako załącznik do zarządzenia Ministra Łączności z dnia 6 kwietnia 1960 r. w sprawie Regulaminu telegraficznego.

Polski dokument ratyfikacyjny zawiera zastrzeżenie, że ratyfikacja niniejszej konwencji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową nie oznacza przyjęcia Regulaminu radiokomunikacyjnego oraz Regulaminu radiokomunikacyjnego dodatkowo.

Przy podpisywaniu konwencji zostały złożone w imieniu szeregu państw oświadczenia, które zawarte zostały w Protokole końcowym do Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej (Montreux 1965), którego tekst zamieszczony jest wraz z konwencją.

Przy składaniu polskiego dokumentu ratyfikacyjnego zostało złożone w imieniu Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oświadczenie, że Rząd ten podtrzymuje oświadczenia złożone w momencie podpisywania konwencji i zawarte w Protokole końcowym do tej konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do wymienionej konwencji:

Republika Środkowoafrykańska	dnia 15 sierpnia	1966 r.,
Kanada	dnia 31 sierpnia	1966 r.

z oświadczeniem, że podtrzymuje swoje zastrzeżenie złożone w momencie podpisania,

Gwinea	dnia 3 października	1966 r.,
Dania	dnia 9 listopada	1966 r.,
Republika Południowej Afryki	dnia 11 listopada	1966 r.,
Kongo (Brazzaville)	dnia 21 grudnia	1966 r.,
Holandia	dnia 27 grudnia	1966 r.

z oświadczeniem, że konwencja została ratyfikowana w imieniu Królestwa w Europie, Surinamu i Antyli Holenderskich,

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 4 stycznia	1967 r.
--	-----------------	---------

z oświadczeniem, że zgodnie z art. 20 ust. 1 konwencji konwencja oraz Protokół dodatkowy fakultatywny mają zastosowanie do Wysp Normandzkich oraz Wyspy Man,

Szwajcaria	dnia 5 stycznia	1967 r.,
Liban	dnia 10 stycznia	1967 r.,
Cejlon	dnia 13 stycznia	1967 r.,
Nigeria	dnia 21 stycznia	1967 r.,
Australia	dnia 25 stycznia	1967 r.,
Finlandia	dnia 3 lutego	1967 r.,
Malediwy	dnia 28 lutego	1967 r.,
Jordania	dnia 1 marca	1967 r.,
Peru	dnia 1 marca	1967 r.,
Gujana	dnia 8 marca	1967 r.,
Islandia	dnia 8 marca	1967 r.,
Republika Korei	dnia 14 marca	1967 r.,
Tunezja	dnia 1 kwietnia	1967 r.,
Uganda	dnia 1 kwietnia	1967 r.,
Nowa Zelandia	dnia 13 kwietnia	1967 r.

z oświadczeniem, że ratyfikacja ta dotyczy również Wysp Cooka, Niue i Tokelau, zgodnie z art. 20 konwencji,

Argentyna	dnia 17 maja	1967 r.,
Irlandia	dnia 17 maja	1967 r.,
Lesotho	dnia 26 maja	1967 r.,
Francja	dnia 29 maja	1967 r.,

Zespół terytoriów reprezentowanych przez Francuski Zarząd Poczty i Telekomunikacji Zamorskiej, tj. następujących terytoriów: Komory, Nowa Kaledonia i terytoria zależne, Polinezja Francuska, Saint Pierre i Miquelon, francuskie terytorium Afarów i Issasów, Francuskie Ziemie Południowo-Południowe, Wallis i Futuna; ratyfikacja ta dotyczy jednocześnie kondominium francusko-brytyjskiego Nowych

Hebryd	dnia 29 maja	1967 r.,
Stany Zjednoczone Ameryki	dnia 29 maja	1967 r.

z oświadczeniem, że podtrzymują swoje zastrzeżenie złożone w momencie podpisania,

Terytoria Stanów Zjednoczonych Ameryki	dnia 29 maja	1967 r.,
--	--------------	----------

z oświadczeniem, że podtrzymują swoje zastrzeżenie złożone w momencie podpisania,

Pakistan	dnia 1 czerwca	1967 r.
--------------------	----------------	---------

z oświadczeniem, że podtrzymuje swoje zastrzeżenia złożone w momencie podpisania,

Senegal	dnia 5 czerwca	1967 r.,
Hiszpania	dnia 6 czerwca	1967 r.,
Prowincje hiszpańskie w Afryce	dnia 6 czerwca	1967 r.,
Niger	dnia 22 czerwca	1967 r.,
Nepal	dnia 1 lipca	1967 r.,

z oświadczeniem, że podtrzymuje swoje zastrzeżenie złożone w momencie podpisania,

Etiopia	dnia 29 lipca	1967 r.,
Togo	dnia 8 sierpnia	1967 r.,
Barbados	dnia 16 sierpnia	1967 r.,
Republika Malgaska	dnia 18 sierpnia	1967 r.,
Japonia	dnia 30 sierpnia	1967 r.,
Paragwaj	dnia 8 września	1967 r.,
Laos	dnia 27 września	1967 r.,
Tanzania	dnia 7 października	1967 r.,
Meksyk	dnia 2 listopada	1967 r.,
Dahomej	dnia 10 listopada	1967 r.,
Singapur	dnia 23 listopada	1967 r.,
Indie	dnia 1 grudnia	1967 r.,
Liechtenstein	dnia 12 grudnia	1967 r.,
Trynidad i Tobago	dnia 13 grudnia	1967 r.,
Zambia	dnia 13 grudnia	1967 r.,
Jugosławia	dnia 22 grudnia	1967 r.,
Czechosłowacja	dnia 3 stycznia	1968 r.

z oświadczeniem, że Rząd Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej potwierdza zastrzeżenia złożone przy podpisywaniu Protokołu końcowego (XI, XIII i XIV),

Szwecja	dnia 8 stycznia	1968 r.,
Republika Wietnamu	dnia 15 stycznia	1968 r.,
Wybrzeże Kości Słoniowej	dnia 15 stycznia	1968 r.,

Terytoria zamorskie, w których imieniu stosunki międzynarodowe utrzymuje Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i

Północnej Irlandii, tj. następujące terytoria:

Państwa stowarzyszone:

Antigua, Dominika, Grenada, Saint Christopher, Nevis i Anguilla, Saint Lucia;

Państwa pod protektorem:

Brunei, Suazi, Tonga;

Inne terytoria:

Wyspy Bahama, Bermudy, Brytyjskie Terytorium Antarktyczne (włącznie z Orkadami Południowymi, Szetlandami Południowymi i Ziemią Grahama), Honduras Brytyjski, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Kajmany, Falklandy (kolonia i terytoria zależne, włącznie z Georgią Południową i Sandwichem Południowym), Fidżi, Gibraltar, Hongkong, Mauritius, Montserrat, grupa wysp Pitcairn, Wyspa Świętej Heleny (włącznie z Wyspą Wniebowstąpienia i Tristan da Cunha), Saint Vincent, Seszele, Turks i Caicos, terytoria zarządzane przez Brytyjską Wysoką Komisję Zachodniego Pacyfiku, tj.: Protektorat Brytyjski Wysp Salomona, Sporady Środkowoeuropejskie, kolonia Wysp Gilberta i Ellice, Nowe Hebrydy (dominium francusko-brytyjskie) dnia 7 marca 1968 r.

Składając dokument ratyfikacyjny konwencji w imieniu terytoriów zamorskich Rząd Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii złożył oświadczenie następującej treści:

„W związku z oświadczeniem delegacji Chile na konferencji pełnomocników Międzynarodowego Związku Te-

lekomunikacyjnego w Montreux (1965), sformułowanym w Protokole końcowym do Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej z 1965 roku, Rząd Jej Królewskiej Mości oświadcza, że nie uznaje „chilijskiego sektora antarktycznego”. Ponadto pragnie zwrócić uwagę na artykuł IV ust. 2 Układu w sprawie Antarktydy, podpisanego w Waszyngtonie dnia 1 grudnia 1959 r., który, zdaniem Rządu Jej Królewskiej Mości, stosuje się do oświadczenia chilijskiego”.

Mali	dnia 14 marca	1968 r.,
Republika Dominikańska	dnia 20 marca	1968 r.,
Izrael	dnia 20 marca	1968 r.,
Botswana	dnia 2 kwietnia	1968 r.,
Górna Wolta	dnia 5 kwietnia	1968 r.,
Watykan	dnia 6 kwietnia	1968 r.,
Kamerun	dnia 24 kwietnia	1968 r.,
Kuwejt	dnia 11 kwietnia	1968 r.

z oświadczeniem, że podtrzymuje swoje oświadczenie złożone w momencie podpisania,

Syryjska Republika Arabska	dnia 1 czerwca	1968 r.,
Brazylia	dnia 12 lipca	1968 r.,
Grecja	dnia 26 lipca	1968 r.,
Republika Jemenu Południowego	dnia 15 sierpnia	1968 r.,
Libia	dnia 15 sierpnia	1968 r.,
Turcja	dnia 29 sierpnia	1968 r.,
Arabia Saudyjska	dnia 6 września	1968 r.

z oświadczeniem, że podtrzymuje swoje oświadczenie złożone w momencie podpisania,

Malajzja	dnia 6 września	1968 r.,
Portugalia	dnia 10 września	1968 r.,
Prowincje zamorskie Portugalii	dnia 10 września	1968 r.

z oświadczeniem, że ratyfikacja Międzynarodowej konwencji telekomunikacyjnej przez Portugalie dotyczy również portugalskich prowincji zamorskich,

Kambodża	dnia 13 września	1968 r.,
Norwegia	dnia 13 września	1968 r.,
Algieria	dnia 24 września	1968 r.

z oświadczeniem, że podtrzymuje swoje oświadczenia i zastrzeżenia, złożone w momencie podpisania,

Maroko	dnia 17 października	1968 r.,
Kenia	dnia 25 października	1968 r.,
Włochy	dnia 28 października	1968 r.,
Czad	dnia 30 października	1968 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

110

UMOWA O RATOWANIU KOSMONAUTÓW, POWROCIE KOSMONAUTÓW I ZWROCIE OBIEKTÓW WYPUSZCZONYCH W PRZESTRZEŃ KOSMICZNĄ

sporządzona w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 22 kwietnia 1968 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 kwietnia 1968 roku sporządzona została w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie Umowa o ratowaniu kosmonautów, powrocie kosmonautów i zwrocie obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną.

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT
DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE

à tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Un Accord sur le sauvetage des astronautes, le retour des astronautes et la restitution des objets lancés dans l'espace extra-atmosphérique a été fait à Moscou, Londres et Washington le 22 avril 1968.